

ת"ד 967/10/14 - מדינת ישראל נגד שמואל חי דוד

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 967-10-14 מדינת ישראל נ' דוד
תיק חיצוני: 13251/2013

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	שמואל חי דוד

הכרעת דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות של נהיגה רשלנית - עבירה לפי סעיף 62(2) וסעיף 38(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"), אי ציות לתמרור 301 - עבירה לפי תקנה 64(ג) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**") והתנהגות שגרמה נזק לרכוש או לאדם - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.
2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 3.12.13 בשעה 06:15 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג סוזוקי מ.ר. 8422528 (להלן: "**הרכב**") ברחוב דגניה בחיפה לעבר הצומת עם רחוב האצטדיון. באותה שעה נהג איתי גרינברג באופנוע מסוג קואנג יאנג מ.ר. 4429962 (להלן: "**הקטנוע**") ברחוב וורבורג בחיפה לכיוון רחוב האצטדיון לעבר הצומת הנ"ל, משמאל לכיוון נסיעת הנאשם. בצומת בכיוון נסיעת הנאשם מוצב תמרור 301 (תן זכות קדימה) כדין. הנאשם נהג ברשלנות בכך שלא ציית לתמרור 301, נכנס לצומת וחסם את דרכו של הקטנוע. כתוצאה מכך התנגש הקטנוע ברכב הנאשם ובכך גרם הנאשם לתאונת דרכים. כתוצאה מהתאונה נחבל בגופו נהג הקטנוע. בנוסף, שני כלי הרכב ניזוקו.
3. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום וטען כי ציית לתמרור וכי החל בנסיעה רק לאחר שוידא כי הנתיב פנוי ולאחר שהרכבים אשר היו לפניו החלו בנסיעה ישר. לטענתו, המגע בין כלי הרכב נוצר באשמת רוכב הקטנוע.
4. מטעם המאשימה העידו רס"ב אלי תורג'מן, רס"ר נאדי מזאריב, רס"ב ישראל כרמל ואיתי גרינברג (להלן: "גרינברג" או "רוכב הקטנוע"). כמו כן הוגשו דו"ח פעולה, דו"ח בוחן תנועה, סקיצה, תרשים ותעודה רפואית.

מטעם ההגנה העידו הנאשם והמומחה מטעמו, מר משה וייסמן, אשר הגיש חוות דעת.

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהופעתם מעל דוכן העדים ולאחר שעיינתי במוצגים ושקלתי טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה לפיה עובדות כתב האישום הוכחו מעבר לכל ספק סביר.

6. יאמר כבר כאן, כי יש לדחות את טענת הנאשם בסיכומיו כאילו לא אירעה התנגשות בין שני כלי הרכב. בעניין זה הודה הנאשם מפורשות במשטרה כי הרגיש חבטה מצד שמאל של ריכבו. בבית המשפט הנאשם אף הגדיר זאת כ"מכה בינונית בצד האחורי של הרכב".

עדותו זו של הנאשם עולה בקנה אחד עם עדות רוכב הקטנוע לפיה הנאשם נכנס לנתיב שלו ו"פגע בו" עם החלק האחורי של הרכב "מעל הגלגל האחורי השמאלי". הניסיון להגדיר, בסיכומיו של הנאשם, את המגע בין שני כלי הרכב כ"התקלות" של הקטנוע ברכב הנאשם (כתוצאה ממעידה, החלקה או סטיה מנתיב) אין בו כדי לסייע להגנת הנאשם לשלול את ארוע התאונה או להפריך את הנטען בכתב האישום לעניין נזק שאירע לשני כלי הרכב.

7. האמור לעיל אף עולה בקנה אחד עם עדותו של רס"ב אלי תורג'מן (להלן: "**רס"ב תורג'מן**") אשר תיאר בדו"ח פעולה (ת/6) כי קיבל אירוע של "נזק בלבד" בין רכב לקטנוע ללא נפגעים, כי הנהגים המעורבים החליפו פרטים ביניהם, לא היה צורך במד"א וכי הם לא נזקקו אפילו לניידת. כמו כן ציין "**שפשוף קל בין הקטנוע לפרטית**".

אמנם, רס"ב תורג'מן לא ידע היכן היה השפשוף, ברכב או בקטנוע, ואף לא יכול היה להעיד בוודאות כי השפשוף נגרם כתוצאה מהתאונה אולם, יש בתיאור זה כדי לחזק את גרסת התביעה ולתמוך בקיומו של מגע בין שני כלי הרכב (עובדה שלא הוכחה ע"י הנאשם כאמור).

8. מטעם המאשימה שמעתי כאמור גם את עדותו של בוחן התנועה, רס"ר נאדי מזאריב (להלן: "**הבוחן**"), אשר יצא לשטח ביום 10.1.14 וערך דו"ח בוחן תנועה (ת/2) בו תיאר את תנאי הדרך ושדה הראיה כדלקמן:

הדרך ומצבה: "דרך עירונית, צומת מרומזרת, תמרור 301 מתן זכות קדימה + קו המתנה".

שדה ראיה:

הנאשם: בכיוון נסיעת רכב הנאשם "ברחוב דגניה ממערב למזרח ובהגעה לקו ההמתנה טרם הפנייה ימינה לרחוב האצטדיון ובהפניית מבט לשמאל שדה הראיה פתוח לשמאל למרחק 55 מ' ובהתקדמות לקו הצומת טרם הכניסה לנתיב הנסיעה שדה הראיה פתוח לשמאל למרחק 82 מ' וכל זאת ללא הפרעה או הגבלה, מדוד בגלגלת, נבדק בניידת טויוטה".

נהג הקטנוע: "בכיוון נסיעת הקטנוע ברחוב וורבורג מצפון לדרום שדה הראיה פתוח לפניו לצומת וורבורג - דגניה ממרחק 82 מ' וכל זאת ללא הפרעה או הגבלה, מדוד בגלגלת, נבדק רגלית בכיפוף גובה גוף לגובה נהג".

9. מסקנותיו של הבוחן בדו"ח כדלקמן:

1. רכב הנאשם נסע ברחוב דגניה ממערב למזרח וכאשר הגיע לצומת דגניה - האצטדיון החל לפנות ימינה (ע"פ עדויות המעורבים).

2. הקטנוע נסע ברחוב וורבורג מצפון לדרום (ע"פ עדויות המעורבים).

3. רכב הנאשם חסם את דרכו של הקטנוע (ע"פ העדויות).

4. שדה הראיה ומצב הכביש אינם הגורם לתאונה (ע"פ ביקור בזירת התאונה).

5. הגורם לתאונה הינו גורם אנוש.

הבוחן ערך סקיצה (ת/3) ותרשים (ת/4). בתרשים סימן באותיות את כיוון נסיעת הרכב, כיוון נסיעת הקטנוע, תמרור 301 וקו המתנה.

10. הבוחן העיד בחקירתו הנגדית כי הגיע למקום התאונה רק כחודש לאחר התרחשותה מאחר ומדובר בתיק "הצמדה". העיד כי השאלה מי התנגש במי פחות רלוונטית וכי צורת ההתנגשות אף פעם לא מצביעה על מי אשם בתאונה. העיד כי אינו יכול להצביע על מקום האימפקט, מכיוון שזהו תיק הצמדה והרכבים אינם במקום התאונה וכי חלף זמן ואין אפשרות לקבוע במדויק את מקום האימפקט. העיד כי הייתה התנגשות בין כלי הרכב אך אינו יודע אם היו נזקים לכלי הרכב ולא בדק את כלי הרכב. העיד כי בתאונה כזו כאשר הצדדים לא טענו לליקוי ברכב אז בדיקה כזו היא מיותרת וכי אם הייתה טענה שהרכב לא תקין מכנית הרכב היה נבדק. העיד כי בתאונה כזו נבדק שדה הראיה ואם אחד מהצדדים היה יכול למנוע את התאונה. העיד כי בשל חלוף הזמן מהתאונה לא ניתן לבדוק את המיקום הסופי של הרכבים.

11. בסקיצה (ת/3) וכן בתרשים (ת/4) שרטט הבוחן ארבעה נתיבים, כאשר לפי המקרא בתרשים סימן באות ב' עם חץ את כיוון נסיעת הקטנוע. ב"כ הנאשם טען בפני הבוחן כי הסימון הנ"ל מופיע על גבי

הנתיב הימני וזאת בניגוד לעדותו של רוכב הקטנוע כי הוא נסע בנתיב האמצעי. הבוחן הסביר כי החץ מסמן את כיוון נסיעת הקטנוע ולא את הנתיב בו נסע וכי בכל מקרה על הנאשם לתת זכות קדימה בלי קשר לנתיב בו נסע רוכב הקטנוע. שוכנעתי לקבל עדותו זו של הבוחן לפיה הסימון מתאר את כיוון הנסיעה של הקטנוע ולא את נתיב הנסיעה שלו, אף שגם קביעתו לעניין החובה לתת זכות קדימה כמתייחסת לכלל הנתיבים, מקובלת עלי (לעניין זה של נתיב הנסיעה אשוב בהמשך). במקרא התרשים צוין במפורש כי הסימון ב' מתייחס ל"כיוון נסיעת הקטנוע", וזאת להבדיל מנתיב הנסיעה, והדברים מדברים בעד עצמם.

לציון, כי בכל הנוגע לשדה הראיה, הבוחן הסביר כי גם אם רוכב הקטנוע נסע בנתיב האמצעי שדה הראיה של רוכב הקטנוע לא היה משתנה.

12. הבוחן העיד כי לצורך מסקנותיו בדק את שדה הראיה מצד שמאל, תקינות ונראות התמרור וקו ההמתנה. לדידו של הבוחן, בקביעת מסקנותיו הוא התבסס על חומר החקירה ולא העדיף את גרסת רוכב הקטנוע על פני גרסת הנאשם. הוא והפנה לעדותו של הנאשם במשטרה וציון כי הבדיקה שערך היא נייטרלית וכי בסופו של יום, "העובדה המוגמרת היא שארעה תאונה, אחד הצדדים פנה ימינה והשני הגיע בנסיעה ישרה" (פרוטוקול מיום 10.12.15 עמ' 7, שורות 14-15).

מצאתי כי עדותו של הבוחן הייתה מהימנה וקוהרנטית, הוא העיד באופן מקצועי ומסקנותיו עולות בקנה אחד עם חומר הראיות אשר נפרש בפניי.

13. לטענת ב"כ הנאשם בסיכומיו, הבוחן הגיע למסקנותיו ללא ממצאים אובייקטיביים תומכים והוא אף לא פעל אקטיבית להשגת ממצאים שכאלה. גם המומחה מטעם הנאשם העלה בחוות דעתו הסתייגויות מדו"ח הבוחן, הסקיצה והתרשים.

טענות אלה ידונו בהרחבה בהמשך, אך כבר עתה יאמר, כי לא מצאתי לקבל טענות אלה של ההגנה ולא שוכנעתי כי עלה בידה לסתור גרסת הבוחן ומסקנותיו לעניין אופן ארוע התאונה. בניגוד לנטען ע"י ההגנה, מצאתי כי קביעותיו של הבוחן עולות מהראיות ומהעדויות, לרבות מעדותו של הנאשם עצמו, כאשר מכלול הראיות מחזק את התיאור לעניין התרחשות התאונה כפי שקבע הבוחן וכפי שתיאר רוכב הקטנוע.

רוכב הקטנוע

14. בחקירתו הראשית מסר רוכב הקטנוע את גרסתו כדלקמן:

"ש. ספר מה היה בתאונה?"

ת. נסעתי בבוקר לעבודה בשעה 06:15 בערך, נסעתי בכיוון קרית חיים ברחוב וורבורג

לכיוון חיפה ועמדת ברמזור של צומת המזרקה, הייתי בנתיב האמצעי, כשהתחלף הרמזור התחלתי בנסיעה, בסביבות 50 קמ"ש, עברתי את הצומת והנהג השני פנה ימינה מרחוב דגניה, הוא פנה ימינה וישר נכנס לנתיב שלי ואני לא ראיתי אותו והוא פגע בי.

ש. מה קרה לך כתוצאה מהתאונה?

ת. האופנוע נפל לצד שמאל וקיבלתי מכה בברך ימין והיה לי גם כאבים בצוואר. האופנוע נפל שמאלה ואני עפתי קדימה (שם, עמ' 7, שורות 21-25).

מהתעודה הרפואית שהוגשה, סיכום חדר המיון בית חולים רמב"ם (ת/5), עולה כי רוכב הקטנוע התלונן על כאבים בברך ימין, מרפק ימין ובצוואר. נערכו לו בדיקות אשר תוצאותיהן בגדר התקין, כאשר בברך ימין נמצא שפשוף שטחי ללא נפיחות או דפורמציה. שוחרר לביתו עם המלצה למנוחה של ארבעה ימים. האמור בתעודה הרפואית תומך באמור בכתב האישום לעניין גרימת חבלה לרוכב הקטנוע (ודוק, שפשוף שטחי בברך, הליכה עם צליעה ורגישות בברך ובמרפק ללא ספק מבטאים "חבלה" כהגדרתה בדיון).

15. במאמר מוסגר ולמעלה מן הצורך יצוין כאן כי אמנם רס"ב תורג'מן רשם בדוח הפעולה (ת/6) כי מדובר בתאונה ללא נפגעים, אך אין בכך כדי לאיין את האמור בתעודה הרפואית, שעה שרוכב הקטנוע התפנה עצמאית לבית החולים. לציין כי רס"ב כרמל העיד כי במעמד גביית העדויות נמסר לו כי מדובר בתאונה קלה עם נפגעים.

16. בחקירתו הנגדית העיד רוכב הקטנוע כי הנאשם גלש לנתיב האמצעי בו נסע וכי הנאשם הוא שהתנגש בו עם צידו האחורי השמאלי של הרכב. הוא תיאר את הנזקים שנגרמו לקטנוע (שברים של פלסטיקים ושל המפתח בסוויץ').

יאמר כאן כי אף שלא הוגש דו"ח שמאי או ראיה כלשהי לעניין הנזק לקטנוע, הרי שבשים לב לרושם האמין שהותיר רוכב הקטנוע מעל דוכן העדים, מצאתי לקבל את עדותו ולאמץ אותה ולקבוע על פיה כי הקטנוע ניזוק כפי שתואר על ידו. שוכנעתי כי עדותו של רוכב הקטנוע משקפת נאמנה את נסיבות התאונה ותוצאותיה. מדובר בעדות קוהרנטית וקולחת אשר מצאתי להעדיפה על פני עדות הנאשם.

17. עולה אפוא, שלפי גרסתו האמינה של רוכב הקטנוע, הוא נסע בנתיב האמצעי כאשר הנאשם פנה ימינה וגלש לתוך הנתיב שלו והתנגש בו עם צדו האחורי השמאלי של הרכב. גרסתו של הנאשם, לעומת זאת, וכפי שתואר, מתארת נסיבות אחרות ושונות שמצאתי כי דינן להידחות שכן הן אינן עולות בקנה אחד עם המציאות בשטח.

גרסת הנאשם

18. הנאשם בחקירתו במשטרה (ת/1) מסר גרסתו כדלקמן:

"אני נהגתי ברכב שלי סוזוקי מכיוון דגניה לכיוון ורבורג לכיוון חיפה הייתי בנתיב שלי לפי כל הכללים כשהגעתי לתחנת הדלק הרגשתי חבטה מצד שמאל של הרכב עצרתי בצד, ראיתי רוכב אופנוע צועק עלי איך אתה נוהג הוא היה על הכביש עמד ליד הווספה, הוא אמר שהברך שלו נפגעה ושיזמין אמבולנס, ששוחרר אח"כ החלפנו פרטים הוא התעקש שיבוא שוטר, הגיעו שוטרים וזהו." (עמ' 2 להודעה, שורות 2-5).

לטענת הנאשם, הוא נסע במהירות של: **"עד 15 קמ"ש לא יותר. זה סיבוב"**. וכי הבחין ברוכב הקטנוע בפעם הראשונה **"רק אחרי שיצאתי מהרכב"**.

הנאשם אישר כי רוכב הקטנוע הגיע מכיוון צד שמאל שלו וכי בכיוון נסיעתו בפניה ימינה יש תמרור (משולש) תן זכות קדימה וכי הבחין בתמרור.

לעניין השאלה אם הגיע בנסיעה רצופה לצומת, העיד הנאשם במשטרה: **"לא אני עצרתי עברו כלי רכב שהיו לפני בפניה ואח"כ התחלתי לפנות ימינה כאשר הרמזור התחלף ואלו שהיו לידי ברמזור לכיוון נסיעה ישר קדימה התחילו לנסוע"**.

הוא העיד, כי שדה הראיה שלו ממקום עמידתו לפני הפניה שמאלה **"רחב מאוד לפחות 100 מ'"**. עוד העיד כי לא נגרם נזק לרכב שלו.

19. על גרסתו זו חזר הנאשם בעדותו בבית המשפט תוך שציין כי מדובר במסלול בו הוא נוסע במשך 35 שנים.

בחקירתו הנגדית העיד הנאשם כי הרגיש את החבטה כ-5 מטרים לאחר התמרור וכי מצב התנועה בכביש היה סואן. העיד כי בפניה שלו ימינה יש נתיב אחד ואחרי שהוא משתלב ישנם שלושה נתיבים ונתיב אחד של המטרונות. הוא ציין, כי כשהרגיש את החבטה היה בנתיב שלו, וכי קיימת כברת דרך עד שמגיעים לשאר הנתיבים וכי עדיין לא הספיק להשתלב. העיד כי אורך נתיב ההשתלבות שלו לאחר

הפניה ימינה הוא בערך עוד 100 מטר אחרי התמרור.

לטענת הנאשם, כאשר הבחין בתמרור עצר, המתין והסתכל לצד שמאל שלו דרך השמשה הקדמית של הרכב ולא דרך המראות וכי לא הבחין ברוכב הקטנוע עד למכה. הוא אישר כי יש שדה ראייה רחב שמאלה.

הנאשם הוסיף וציין, כי הרגיש את החבטה בחלק האחורי השמאלי של הרכב, בדלת האחורית של הנוסעים מצד שמאל, וכי כשירד ובדק את הרכב לא היה שום סימן וכי בעוד שלטענת רוכב הקטנוע הנאשם ריסק לו את הכנף, המראה והמפתח של הסוויץ', באו הרבה נהגים ואמרו לרוכב הקטנוע שלא קרה לו שום דבר ושיתפנו מהמקום. הוא חזר והעיד כי כשהבחין ברוכב הקטנוע משכיב את הקטנוע הוא היה בנתיב שלו.

הנאשם שרטט שרטוט (ת/7) של כיוון הנסיעה שלו והמקום בו פנה ימינה וסימן את מיקום התמרור. שרטט מצד שמאל שלושה נתיבי נסיעה של נהגים הממשיכים לנסוע ישר.

20. אם כן, לפי גרסת הנאשם התאונה התרחשה בנתיב הימני כאשר רוכב הקטנוע הוא אשר התנגש בו. הוא שלל כליל את גרסת רוכב הקטנוע לפיה התאונה ארעה בנתיב האמצעי, והוסיף כי על מנת שיגיע לשאר הנתיבים, עליו "לנסוע לפחות 100 מטר" (פרוטוקול מיום 20.12.15, עמ' 18, ש' 5).

הנאשם העיד כי התאונה אירעה הרבה לפני שהגיע לכניסה של תחנת הדלק, וזאת בניגוד לגרסתו במשטרה שם העיד כאמור כי הרגיש חבטה כשהגיע לתחנת הדלק. כשנשאל מי משתי גרסאותיו נכונה, השיב:

"ת. כשפניתי לכיוון יש תחנת דלק מצד ימין.

ש. אתה ציינת שהרגשת את החבטה רק כשהגעת לתחנת הדלק.

ת. תחנת הדלק בקצה של הרחוב דגניה עם הכביש הראשי."

(שם, בעמ' 18, ש' 12-14).

בחקירתו החוזרת סימן הנאשם על גבי התרשים של הבוחן (ת/4) את מסלול הנסיעה שלו ואת מקום החבטה אשר הייתה לטענתו מייד לאחר הצומת.

21. הנאשם התבקש בחקירתו הנגדית להסביר כיצד התרחשה התאונה אך לא היו לו הסברים מניחים את הדעת:

"ש. אם אתה אומר שאתה עצרת ויכולת להבחין במרחק רב בתנועה שמגיעה מצד שמאל

שלך, כיצד ארעה התאונה.

- ת. לא יודע.
- ש. **אולי בגלל שהסתכלת מהשמשה הקדמית ולא הסתכלת שמאלה.**
- ת. **לא. הוא הגיע מאחורי. מצד שמאל לא ראיתי אותו.**
- ש. **תסביר כיצד אתה אמור להבחין בתנועה שמגיעה מצד שמאל שלך כשאתה פונה ימינה ומסתכל דרך השמשה הקדמית.**
- ת. **היות ואני הייתי הרבה לפני כן והתנועה זרמה לאט לאט, אני לא הגעתי במהירות, היה לי מספיק זמן לראות מה קורה עם התנועה בצד שמאל עוד לפני שפניתי ימינה. אחרי שפניתי ימינה הרגשתי חבטה על הצד האחורי של הרכב. זה היה אחרי אי התנועה הבנוי שם כ-5 מטר." (שם, בעמ' 17, ש' 21-31).**

22. בסופו של יום, ולאחר ששקלתי את מכלול הראיות, שוכנעתי לקבוע כי התאונה ארעה בהתאם לתרחיש המפורט בכתב האישום וכפי שתיאר רוכב הקטנוע, חרף ניסיונו של הנאשם להרחיק עצמו ולטעון כי לא השתלב בנתיב האמצעי וכי התאונה ארעה מייד עם הפניה ימינה, כשלמעשה רוכב הקטנוע הוא שסטה לכיוונו והתנגש בו. ודוק, הנאשם העיד כי לא הבחין ברוכב הקטנוע לפני החבטה אלא רק לאחר שעצר ויצא מהרכב. העיד כי הבחין בתמרור המורה על מתן זכות קדימה לפני פנייתו ימינה. העיד כי עצר והביט שמאלה רק דרך השמשה הקדמית ולא דרך המראות או החלונות הצדדיים, כלומר הוא לא ווידא כראוי את מצב התנועה המגיעה מצד שמאל, מה שמסביר מדוע לא הבחין ברוכב הקטנוע משמאלו עד לחבטה. הנאשם גם העיד כי שדה הראיה שלו שמאלה הוא רחב מאד, כלומר לא הייתה בעיה בשדה הראיה שלו כפי שגם מצא הבוחן.

23. לעניין נתיב הנסיעה, מצאתי כאמור להעדיף את גירסתו ואת עדותו של רוכב הקטנוע אשר הותיר רושם חיובי ואמין. אני מאמינה לגרינברג כי הגיע מרחוב וורבורג ועמד בצומת בנתיב האמצעי ברמזור אדום, וכאשר התחלף לירוק החל בנסיעה כשהנאשם התפרץ לנתיב האמצעי וחסם את דרכו מה שגרם למגע בין שני כלי הרכב.

אני דוחה את גרסת הנאשם לפיה הרמזור לנסיעה ישר התחלף לירוק ורכבו נסע ישר, כך שלכיוון הנסיעה של הקטנוע היה אדום.

יצוין גם כי הסתירה בין גרסתו של הנאשם במשטרה לבין עדותו בבית המשפט לעניין מקום האימפקט פוגעת במהימנותו של הנאשם.

מומחה הגנה, מר משה וייסמן

24. הנאשם הגיש חוות דעת של מומחה מטעמו (נ/1), מר משה וייסמן (להלן: "וייסמן"). וייסמן ערך ביום 31.3.15 הצבעה עם הנאשם במקום התאונה, צילם תמונות במקום התאונה וערך ניסוי שדה ראיה בכיוון נסיעת הנאשם.

25. וייסמן תיאר כי ערך את ניסוי שדה הראיה עם רכב סוזוקי ומצא כי כאשר הוא נוסע בכיוון נסיעת הנאשם ברחוב דגניה ופונה ימינה לכיוון חיפה שדה הראיה לצד שמאל לרכבים שמגיעים מכיוון שדרות וורבורג הוא 41.70 מ'. וייסמן העיד כי ערך את המדידה מקו העצירה שמאלה לכיוון נסיעת רוכב הקטנוע באמצעות מטר. מסקנתו זו של וייסמן נדחתה על ידי שכן על פניה, אין היא עולה בקנה אחד עם עדותו של הנאשם עצמו לפיה שדה הראיה שלו שמאלה רחב מאד ולפחות 100 מ'. בעניין זה אני מעדיפה את עדותו של הבוחן שנתמכת הן ע"י עדות רוכב הקטנוע והן ע"י הנאשם.

26. וייסמן הסיק בחוות דעתו כי, על פי הנתונים שאסף בהצבעה עם הנאשם, לפיהם הנאשם פנה ימינה לנתיב הימני והגיע כמעט לכניסה לתחנת הדלק ועל פי עדות רוכב הקטנוע שנסע בנתיב האמצעי, כאשר כל רכב נוסע בנתיב אחר, לא יכולה להתרחש תאונה בין רכב הנאשם לקטנוע. גם מסקנה זו דינה להידחות שכן היא נסתרת ע"י עדות הנאשם עצמו שאישר כי הרגיש חבטה ברכבו, מה שמעיד על המגע בין שני כלי הרכב ומפריך את מסקנתו של וייסמן.

27. בחקירתו הנגדית חזר וייסמן על מסקנתו כי לא התרחשה תאונה:

"ש. איפה בדיוק התרחשה התאונה, באיזה נתיב.

ת. לפי המסקנות שלי לא התרחשה תאונה כי הנאשם פנה ימינה לנתיב הימני ורוכב הקטנוע נסע בנתיב האמצעי כשהנאשם פונה ימינה ורוכב האופנוע בנתיב האמצעי זה אל באותו נתיב.

ש. ברור שהגרסה כי רוכב האופנוע נסע בנתיב אחר זו גרסה לא נכונה. משמעות התאונה בין שני המעורבים זה שאחד מהם סטה מכיוון נסיעתו.

ת. אני יכול להסכים שבמידה ומי שהוא סטה זה רוכב האופנוע ולא הנאשם. אין ממצאים לא לסטייה של זה או זה. לכן אני לא יכול להגיד אם הנאשם או רוכב האופנוע סטה. כל נהג טוען שהוא נסע בנתיב אחד בימין ואחד באמצעי ועל סמך זה אי אפשר לקבוע אם התרחשה תאונת דרכים."

(פרוטוקול הדיון מיום 20.12.15, עמ' 22, ש' 11-19).

גם מתשובותיו אלה של וייסמן לא שוכנעתי כי האמור על ידו עולה בקנה אחד עם הראיות והעדויות, כולל עדות הנאשם.

מסקנתו של וייסמן כי כלל לא התרחשה תאונה מבוססת על הנחות אשר עומדות בניגוד לגרסתו של הנאשם באשר לנסיבות התרחשות התאונה.

יצוין גם כי וייסמן התבסס במסקנתו על ההנחה לפיה הנאשם פנה ימינה לנתיב הימני והגיע כמעט לכניסה לתחנת הדלק. לעומת זאת, הנאשם העיד, בניגוד לגרסתו במשטרה, כי התאונה לא התרחשה בכניסה לתחנת הדלק אלא לפני כן.

28. לאור האמור ולאור עדותו של הנאשם ויתר הראיות והעדויות בתיק כפי שפורט לעיל, איני מאמצת את חוות דעתו של וייסמן כי לא התרחשה תאונה.

29. בחוות דעתו העלה וייסמן הסתייגויות שונות מדו"ח הבוחן ומסקנותיו, מהסקיצה ומהתרשים, בין היתר, בנוגע לעיתוי יציאת הבוחן לשטח (יותר מחודש לאחר התאונה), אי צילום הזירה ואי בדיקת הרכבים, אופן עריכת ניסוי שדה הראיה, אי עריכת הצבעה, התבססות על גרסת רוכב הקטנוע ואי חקירת השוטר (תורג'מן) שערך דו"ח פעולה לגבי הנזק.

ב"כ הנאשם העלה בסיכומיו טענות דומות אשר בבסיסן עומדת הטענה כי החקירה לא מוצתה כראוי וכי נפלו בעבודת הבוחן מחדלי חקירה.

30. ההלכה המרכזית בעניין מחדלי חקירה ונפקותם סוכמה בע"פ 5386/05 **אלחרוטי נ' מ"י** (18.5.06) והאסמכתאות המצוטטות שם. על פי ההלכה, במקרים בהם התגלו מחדלי חקירה, בית המשפט צריך לשאול עצמו האם המחדלים כה חמורים עד כי יש חשש לקיפוח הגנתו של הנאשם.

איני סבורה כי בעבודת הבוחן בענייננו נפלו מחדלי חקירה. אך גם אם נאמר שבמחדלים כאלה או אחרים עסקינן, הרי שלא מדובר במחדלים היורדים לשורשו של הליך ואשר מובילים לקיפוח הגנתו של הנאשם.

31. מרבית טענותיהם של וייסמן וב"כ הנאשם בסיכומיו כלפי עבודת הבוחן, לרבות יציאה מאוחרת לשטח, אי בדיקת הרכבים ואי עריכת הצבעה במקום, נובעות מכך שמדובר ב"תיק הצמדה" בו הבוחן יצא לשטח כעבור חודש ושבע. הבוחן הסביר בעדותו כי בשל חלוף הזמן מאז התאונה לא ניתן היה לערוך את כל הבדיקות, לקבוע את מקום האימפקט ואת מיקומם הסופי של כלי הרכב. כמו כן הסביר כי לא בדק את כלי הרכב משום שעבר למעלה מחודש מאז התאונה ובדיקה כזו היא מיותרת כאשר הצדדים

לא טענו לליקוי ברכב.

בכגון דא ראוי לזכור, כי על המאשימה להביא ראיות מספיקות ולא ראיות מקסימליות להוכחת אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר.

32. אין מחלוקת בתיק זה בעניין כיוון הנסיעה של הנאשם וכי בכיוון נסיעתו של הנאשם הוצב תמרור תן זכות קדימה וכי הנאשם הבחין בתמרור לפני פנייתו ימינה. לגבי כיוון נסיעתו של רוכב הקטנוע, טענות ב"כ הנאשם לעניין זה הועלו רק בסיכומים ורוכב הקטנוע אף לא נחקר בעניין זה.

ביחס למחלוקת באשר לנתיב הנסיעה, לטענת ב"כ הנאשם בסיכומיו מסקנתו של הבוחן מקורה בטעות בהבנה או ברשלנות. לטענתו, במידה והבוחן היה מבצע עבודתו נאמנה ובונה סקיצה על פי הצלבת עדויות, גם של הנאשם וגם של רוכב הקטנוע, הוא היה מגיע לאחת המסקנות הבאות: או שהקטנוע הוא זה שסטה מהנתיב האמצעי לנתיב הימני בו נסע הנאשם או מאחר ושני כלי הרכב נסעו בנתיבים שונים לא ניתן לבסס אשמה לאף אחד מהם.

עוד טען ב"כ הנאשם בסיכומיו כי הבוחן שיקר על דוכן העדים בטענתו כי החץ בתרשים מסמן את כיוון נסיעת הקטנוע ולא את הנתיב בו נסע, שכן בסקיצה עליה מבוסס התרשים ניתן לראות כי בכל אחד מהנתיבים מסומן חץ המראה על כיוון הנסיעה אך בנתיב הימני בין שני החיצים מסומנת האות ב' מוקפת בעיגול המסמלת את הקטנוע.

33. אין בידי לקבל טענות אלה. בתרשים (4/ת) רשם הבוחן במפורש במקרא כי האות ב' מסמנת את כיוון נסיעת הקטנוע. הבוחן העיד כאמור כי לא קבע בסימון בסקיצה ובתרשים את נתיב הנסיעה אלא את כיוון הנסיעה של רוכב הקטנוע ועדותו הייתה מהימנה. הבוחן הסביר כי בכל מקרה הנאשם היה מחוייב במתן זכות קדימה ללא קשר לנתיב בו נסע רוכב הקטנוע. הבוחן העיד כי לא העדיף את גרסת רוכב הקטנוע על פני גרסת הנאשם ומסקנתו לא הייתה משתנה גם אם היה לוקח בחשבון כי רוכב הקטנוע נסע בצד שמאל. עוד יצוין כי וייסמן, המומחה מטעם הנאשם עצמו, ביסס מסקנותיו על עדות רוכב הקטנוע כי נסע בנתיב האמצעי.

34. לעניין ניסוי שדה הראיה, הבוחן ציין בסעיף 4 לחוות דעתו כי שדה הראיה נמדד בגלגלת וכי הניסוי בוצע בניידת משטרתית מסוג טויוטה. בחקירתו הסביר הבוחן כי רכב הטויוטה תואם "לשאר הרכבים" והוסיף, כי אין זה משנה אם רכב הנאשם נמוך יותר ועם חלונות קטנים יותר מאשר בטויוטה. לעניין זה אישר וייסמן בחקירתו כי הבוחן רשאי לערוך את ניסוי שדה הראיה ברכב הנאשם או ברכב דומה לו וכי רכב טויוטה פרטי "דומה לרכב הנאשם".

35. הבוחן ביסס את מסקנותיו על הבדיקות שערך בביקור במקום ועל עדויות המעורבים. הבוחן העיד כי

לצורך מסקנותיו בדק את שדה הראיה מצד שמאל, תקינות ונראות התמרור וקו ההמתנה. אין בידי לקבל את טענתו של וייסמן כי מסקנתו של הבוחן מבוססת אך ורק על גרסת רוכב הקטנוע שהרי כלל לא קבע את נקודת האימפקט והתבסס במסקנתו על עדות הנאשם לפיה הרגיש חבטה בחלקו האחורי של הרכב. מאידך, וייסמן לא הצליח להסביר כיצד לשיטתו לא התרחשה תאונה כאשר הנאשם הרגיש חבטה כאמור.

לגבי טענותיו של וייסמן כי לא נגרמו נזקים לרכב, הרי שטענה זו מנוגדת לעדותו של רוכב הקטנוע שמצאתי כאמינה ולפיה נגרמו שברים לפלסטיק ולמפתח בסוויץ'. יתרה מכך, גם התעודה הרפואית שהגיש הנאשם מעידה כי התרחשה תאונה שהרי לרוכב הקטנוע נגרמה חבלה, גם אם קלה. בנוסף, איני סבורה כי הבוחן היה צריך להזמין לעדות את רס"ב תורג'מן משסבור היה שבדיקה זו אינה רלוונטית.

ודוק, הנאשם הגיש חוות דעת מומחה מטעמו לרבות תמונות שצילם המומחה כאשר מסקנותיו נבחנו ונשללו כך שאיני סבורה כי הגנתו קופחה.

36. סיכומי של דבר, אני קובעת כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר. בהתאם, אני מרשיעה את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

37. המזכירות תשלח עותק הכרעת הדין לצדדים ותזמנם לשמיעת טיעונים לעונש ליום 10.7.17 בשעה 12:40.

ניתנה היום, י"ח אייר תשע"ז, 14 מאי 2017, בהעדר הצדדים.